

האיסלאם דת של שלום

הספר זה של ד"ר עבד אל-רחמן בן עבד אל-כרים אל שיח'ה, הוא ספר אשר מבהיר לקוראים את האמת של האיסלאם, ומבהיר כי הדת הזו שוחרת שלום ואינה קוראת למלחמה אלא כדי להגן על הדת ועל הספר הזה מבהיר את המשמעות. המולדת של האיסלאם ומפריך את הטענה כי האיסלאם התשפט בכפייה ובכוח .. המחבר התייחס גם כן למלחמות והקרבות של המוסלמים והבהיר כי המוסלמים לא נלחמו . למען האוצרות ואם כי להגן על דתם

המחבר התייחס גם כן הבסיסים של המלחמה

באיסלאם, ומצבם של האסירים באיסלאם

וההתנהגות עם המובסים במלחמה.

<https://islamhouse.com/441785>

- [דת של שלום האיסלאם](#)
 - [הקדמה](#)
 - [דת של שלום האיסלאם](#)
 - [האיסלאם בכפייה? האם התשפט](#)
 - [האיסלאם התפשט על ידי האם](#)
 - [! הכוח](#)
 - [המוסלמים למען האם נלחמו](#)
 - [האוצרות?](#)
 - [מגנה את האלימות האיסלאם](#)
 - [באיסלאם נלחמה המערכת הצבאית](#)
 - [בעוול וקראה לצדק](#)
 - [המלחמה באיסלאם הבסיסים של](#)
 - [האסירים באיסלאם](#)

- [האיסלאם עם המובסים התנהגות במלחמה](#)
- [האיסלאם עם הבלתי התנהגות מוסלמים במדינת האיסלאם](#)

[האיסלאם דת של שלום](#)

המחבר : עבד אל-רחמן בן עבד אל-כרים אל שיח'ה

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

המרכז האירופי ללימודי האיסלאם

[הקדמה](#)

אחד המונחים שהופיעו בתקופה האחרונה הוא המונח של "הטרור", מספר רב של שונאי האיסלאם ניסה לאורך הזמן לקשור בין האיסלאם לבין הטרור, אלא שטענה זו היא מופרכת. המונח "טרור" הוא משקף את

העוול, עריצות ותוקפנות נגד האחרים, האיסלאם נאשם בטענות האלו, באופן שהצורה הזאת הפכה קשורה לאיסלאם ולמסלמים אצל הרבה אנשים שאינם יודעים האיסלאם בעוד שהאיסלאם חף מפשע זה.

המטרה של האשמת האיסלאם בטרור הוא להסיח את דעתם של האנשים מהדברים שמסביב והמזימות שנקמות נגדם, דבר שמעיד על כך שהמטרה של האשמת האיסלאם והנביא מוחמד עליו ברכת אללה ושלוה בטרור הוא להרחיק את האנשים מהדת הגדולה הזאת, היא שהאנשים אשר האשימו את האיסלאם בטענות האלו לא העיזו לתאר את הטבח של סברה ושתילה בטרור או מעשי הטבח אשר קורים באופן שגרתי נגד הנשים והילדים של בני העם הפלסטיני הכבוש, האנשים אלה לא העיזו גם כן לתאר את הריגת המספר הגדול של האנשים בוֹייטנאם או ביפן לאחר ההתקפה

הגרעינית ואו החפים מפשע אשר נהרגים בכל יום במדינה הפלסטינית במילה טרור אלא שתוארו אותם במשחררים ומושיעים.

דבר אחר הוא שהאיסלאם לא האיץ במוסלמים להיות טרוריסטים אלא שקרא להם להילחם למען אללה, ולמען הדת שלהם. **אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר בספרו הנשגב:**

"הכינו כוח לקראתם ככל שתוכלו, וסוסים רתומים לקרב, אשר בהם תזרעו מורא בלב אויב אללה ואויבכם, ובלב אחרים מלבדם אשר לא תכירום, אך אללה יכירם. כל אשר תוציאו למען אללה, תושב לכם תמורתו במלואה, ולא תקופחו" (סורת המלקוח: 60).

המלחמה הזו, שמספר רב מכנים אותה "טרור" נהוגה על ידי כל המדינות, מבחינת

הכנת הצבאות, ורכשית הנשק ופיתוח
 הצבאות האלה וסיפוק את כל הנשקים
 החדשים בתחום הגנה והלחימה במטרה
 להפחיד ולהרתיע את האויבים, אללה ישתבח
 שמו ויתעלה הבהיר לנו בקוראן הקדוש את
 ההבדל בין הטרור הרע לבין ההתנגדות
 הלגיטימית, **אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר**
בספרו הנשגב:

"הילחמו למען אללה באלה אשר יילחמו
 בכם, ואל תשלחו יד. אללה אינו אוהב את
 השולחים יד" (סורת הפרה:190).

הטרור הרע מופיע כתוצאה לסיבות מסוימות
 אשר עוזרים ומזרזים את הופעתו של הטרור
 הזה, הטרור בא כתוצאה ישרה של לחצים
 אשר הגיעו לרמה שאי אפשר לכבוש אותם,
 או כפי שנאמר " הלחץ מביא לפיצוץ",
 הטרוריסט האמיתי הוא אשר עושה את
 הטרור הרע המתגמש בדיכוי האנשים וכיבוש

ארצם ושלילת כספם וחירותם וניצול את
האנשים האלה לשרת את המטרות שלהם.

המשטרים הערוכים על ידי בני
האדם נוהגים בשיטות אשר
מתכוונות להשיג את האושר של קבוצת
אנשים מהחברה בלבד או להשיג את האושר
של מדינה על חשבונה של מדינה אחרת,
כיוון שהמשטרים האלה לא הציבו את
האינטרס הציבורי של כל האנשים כמטרה
בגלל שהמשטרים האלה משתדלים אך ורק
להשיג את האינטרס של קבוצה מסוימת של
האנשים על רקע האזרחות, הצבע, אזור
גאוגרפי או זמן מסוים. הדבר הזה בא
כתוצאה לכישלון המשטרים האלה ואובדן
המניע ההומניטרי בעובדות היסוד של
המשטרים האלה.

דת האיסלאם קבעה כמה בסיסים אשר
מארגנים את מערכת היחסים בהתנהגות עם

האויבים שהשפיעו השפעה גדולה בקליטת שנאתם של האויבים על רקע ההתנהגות הברורה של האיסלאם הרחוקה מצביעות והחנופה וקריאתה לצדק ודחיית העוול.

האסלאם, לעומת זאת, הוא דת מקיפה ואוניברסלית לכל הגזעים והמעמדות של אנשים לא נוטה לשרת קטגוריה או קבוצה מסוימת של אנשים, אלא שמטרתה במיוחד כדי לענות על הצרכים של האנושות כולה מבחינה מוסרית, רוחנית, חברתית, משפטית וכלכליות.

מטרתו של האיסלאם היא להקים החברה האנושית האידיאלית שבה מתפשטת האחוה בהדרכה האלוהית בקרב האנשים. חלק מהמשימה שלו הוא להקים צדק בכל העת ובכל הרמות, כדי לשמור על יחסי ידידות גם עם אויבים פוטנציאליים, כדי לקדם את

השלום בכל ההזדמנויות האפשריות. אללה
ישתבח שמו ויתעלה אמר בספרו הנשגב

"אין אללה אוסר עליכם לכבד ולעשות צדק
עם אלה אשר לא יילחמו בכם בשל הדת ולא
יגרשוכם ממושבותיכם. אללה אוהב את
העושים צדק* אללה אוסר עליכם לקחת לכם
למגנינים את אלה אשר לחמו בכם בשל הדת
וגישרו אתכם ממושבותיכם וסייעו לגרש
אתכם. הלוקחים אותם למגנינים הם בני
העוולה." (סורת העומדות למבחן: 8-9).

אני מקווה שחוקרים ומלומדים יחקרו את
האסלאם ואת החוקים והעקרונות שלו,
באופן אובייקטיבי ולהבחין ביופי אמיתי,
צדק, יושר, כנות ונדיבות של האסלאם.

אחת מהעדויות של הגדולה של האמונה בדת
הזו למרות התמיכה החלשה של חסדיו הן
מבחינה אנושית והן מבחינה כספית היא

העמידה האיתנה בפני המזמות של האויבים
המבקרים והאויבים והמרושעים של דת
האיסלאם, אשר ניסו להרחיק את האנשים
מלהאמין באיסלאם, ולמנוע את התפשטותה
של הדת הזו, למרות כל הניסיונות והמזימות
האלה האנשים מאמינים וממרים את דתם
לאיסלאם בכל יום, כיוון שהאיסלאם הוא דת
הטבעי, האנשים מוצאים באיסלאם הסיפוק
המלא הן רוחני והן המוסרי.

האיסלאם דת של שלום

המשמעות של האיסלאם

כדי להבין את המשוג (איסלאם) עלינו קודם
כל, להבהיר את המשמעות של המילה
הזוואת, למילה הזו יש חשיבות מרובה כדי
שהנפשים יירגעו, והלבבות ישככו, ולהרגיש
השתחררות מעבדות לבני האדם. פירושה של
המילה איסלאם הוא הכניעה המלאה לאללה

יתעלה ויתברך, הבורא והאדון של כל
הבריאות, וזה יהיה בציות המלא להוראותיו,
ולמצוות שאללה יתעלה ציווה עלינו ולהימנע
מהאיסורים בנוסף לקבלת את גזר הדין של
אללה ישתבח שמו ויתעלה, **אללה סיפר לנו**
על הנביא אברהים עליו השלום
בספרו הנשגב כשאמר:

"ריבוננו אמר לו, התמסר! אמר, מתמסר אני
לריבון העולמים". **(סורת הפרה: 131).**

קורא יקר זהו הפירוש האמיתי של
האיסלאם, שכל אדם מוסלמי חייב ללכת
בדרכו, כפי שאללה ישתבח שמו ויתעלה
ציווה עלינו בספרו הנשגב, **אללה יתעלה**
אומר בקוראן הקדוש:

"אמור, אותי הנחה ריבוני אל אורח מישרים
אשר הוא דת נכונה, דתו של אברהם אשר
נהג כחניף, ולא היה במשתפים.* אמור,

תפילתי וקורבני וחיי ומותי הם לאללה ריבון
העולמים. " (סורת המקנה: 161-162).

המילה "שלאם" שפירושה "שלום" היא אחד
השמות היפים של אללה ישתבח שמו
ויתברך, אללה ישתבח שמו ויתעלה אומר
בקוראן הקדוש:

"הוא אללה אשר אין אלוה מבלעדיו, המלך,
הקדוש, השלום, והמגונן, הנאמן, האדיר,
הגיבור, הנעלה. ישתבח שם אללה ויינון
מעל השותפים אשר יצרפו לו." ()
סורת ההגליה : 23).

המילה "שלאם" היא גם כן אחד משמות
גן עדן, אללה יתעלה אומר בספרו הנשגב
"להם נחלת השלום במחיצת ריבונם, ובזכות
מעשיהם יהיה הוא מגינם." (סורת המקנה
:127).

המילה "שלום" היא ברכת השלום של שוכני גן עדן, אנשי גן עדן מברכים אחד את השני באומרם "סלאם" משמעת (שלום עליכם). אללה שיתבח שמו ויתעלה דיווח לנו על כך בספרו הנשגב, הוא אומר:

"ביום אשר יפגשוהו תהיה ברכתם זה לזה, שלום! והוא יכין להם שכר נכבד" (סורת המחנה: 44).

השלום הוא הברכה של דת האיסלאם, המוסלמים מברכים אחד את השני בברכה זו כאשר נפגשים, גם כאשר האדם המוסלמי נכנס לביתו אפילו אם לא מצא שם אף אחד, הוא אומר "האלסם עליכם" (שלום עליכם) שהוא מציע ברכה זו על המלאכים שנמצאים באותו מקום ועל עצמו. צורה זו של ברכה עוזרת להרגיע את לבם של המוסלמים מכל צורה של עוינות וטינה, המוסלמים מחליפים את הברכה הזו עם רצון טוב, כבוד הדדי,

שקט, ביטחון ואושר. לעתים קרובות המוסלמים מברכים זה את זה באומרם את הגרסה המלאה ביותר של ברכת השלום, שכבר לימד הנביא מוחמד עליו ברכת אללה ושלום, והיא:

השלום עליכם, ורחמי אללה, וברכתו

السلام عليكم ورحمة الله وبركاته ...

הנביא מוחמד עליו ברכת אללה ושלום דיווח לנו כי הפצת הברכה זו נחשבת לאחת התכונות של השלמת האימונה של האדם המוסלמי, הנביא מוחמד עליו השלום אמר: " לא תיכנסו לגן עדן עד שתאמינו, ולא ואתם לא תאמינו עד שתאהבו אחד את השני. האם רוצים שאני אדריך אותכם למשהו מפיץ את החיבה ביניכם, תפיצו את ברכת השלום בינכם."

(מסופר על ידי מוסלם)

הנביא מוחמד עליו ברכה ושלום תיאר את השלום כמעשה טוב ביותר, הוא נשאל, מה הם המעשים הטובים ביותר?

" תאכיל את הרעבים, ולברך את האנשים לשלום".

(מסופר על ידי אל-בוּח'ארי ומסלם)

המטרה העיקרית להאמין בדת האיסלאם היא להשביע את רצונו של אללה ישתבח שמו ויתעלה על ידי המעשים הטובים, אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר בספרו הנשגב:

"הוי בעלי הספר, כבר בא אליכם שליחנו למען יבאר רבים מדברי הספר אשר נהגתם להסתירם, ולמחול על רבים. הנה ניתן לכם אור מעם אללה וספר ברור,* אשר בו ינחה אללה אל נתיבות שלום את כל המבקש להפיק רצון מלפניו, ויוציאם מחושך לאור

כאשר ירשה, וינחה אותם אל אורח
מישרים." (סורת השולין הערוך: 15-16).

האיסלאם מהווה את המשמעות המלאה של
השלום, הכוללת את השלום האישי, הרוחני,
הפנימי והשלום החברתי, הנביא מוחמד עליו
בירכת אללה ושלום אמר: " המוסלמי הוא
אשר אינו פוגע באחיו המוסלמי הן בלשונו
והן בידיו"

(מסופר על ידי אל-בוח'ארי ומסלם)

יתר על כן, האיסלאם כלל את החזון הגלובלי
של השלום העולמי לכלל האנושות כולה,
שכן עקרונות היסוד שלה כוללים יציבות
וכבוד הדדי, אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר
בספרו הנשגב:

"הוי המאמינים, קבלו כולכם על עצמכם
להתמסר, ואל תלכו בעקבות השטן, כי הוא
אויבכם המשובע." (סורת הפרה: 208).

האם התשפט האיסלאם בכפייה?

ההוראות העיקריות של דת האיסלאם מפריכות את טענת השווא שדת האיסלאם התפשטה על ידי אילוץ וכפייה, כיוון שאללה ישתבח שמו ויתעלה אומר בקוראן הקדוש:

"אין מקנים דת בכפייה, וכבר התברר ההבדל בין הבינה לבין המדוחים. כל הכופר בשיקוצים ומאמין באללה יזכה להיאחז ביתד איתנה אשר לא תיעקר. אללה קשוב ויודע." (סורת הפרה:256).

אללה ישתבח שמו אומר גם כן:

" אילו חפץ ריבונך, היו מאמינים כל שוכני הארץ גם יחד. וכי תוכל אתה לכפות על האנשים להיות מאמינים" (סורת נוח:99).

אללה ישתבח שמו ויתעלה אומר בקוראן הקדוש:

" אמור, האמת היא מעם ריבונכם. החפץ
יאמין, והחפץ יכפור. הכינונו לבני העוולה
אש אשר תסגור עליהם כאוהלי, ואם ישוועו
למשקה, ישקום רק מים לזהטים כנחושת
רותחת, הצולה את הפנים. מה רע הוא
המשקה, ומה רע להינפש שם! " (סורת
המערה:29).

אללה ישתבח שמו יתעלה אמר גם כן בספרו
הנשגב:

" אם יפנו עורף – עליך רק למסור ברורות"
(סורת הדבורה:82).

אללה ישתבח שמו יתעלה אמר גם כן בספרו
הנשגב:

" ואל הארץ – כיצד שוטחה? * לכן, הוכח,
כי אתה רק מוכיח, * ולא ניתנה לך סמכות
עליהם" (סורת הכובשת:20-22)

ישנם הרבה פסוקים אשר מפריכים את הטענות האלה ומבהירים כי אין כפייה בדת האיסלאם, אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר עוד:

" הבודואים אמרו, מאמינים אנו, אמור, אינכם מאמינים, אלא אם תגידו, מוסלמים אנו. לפי שעה טרם חזרה האימונה ללבכם, אך אם תישמעו לאללה ולשליחו, לא יחסר כמלוא נימה ממעשיכם. אללה סולח ורחום." (סורת החדרים:14).

האיסלאם לא מותיר לאלץ אף אחד להתאסלם בכפייה, כיוון שהאדם יכול להתיימר עם הלשון שלו בעודו לא ממש מאמין בוודאות, אללה ישתבח שמו ויתעלה דיווח לנו על כך בקוראן:

" רק הכופרים באללה לאחר שהאמינו בו, ולא אלה שנכפה עליהם בעוד לבם בוטח

באימונה – רק הפותחים את לבם לכפירה, עליהם תישפך חמת אללה, וצפוי להם עונש כבד. " (סורת הזבורה:106).

האם האיסלאם התפשט על ידי הכוח ?

קוראים יקרים, כדי לנתח ולהפריך את הטענה הזו לאור עובדה היסטורית ומתועדת, אנו נחזור אחורה לתחילת הופעתה של דת האיסלאם בזמן הנביא מוחמד עליו ברכת אללה ושלומו, אשר שהה בעיר הקדושה "מכה" למשך 13 שנים בעודו קורא לאנשי מכה להאמין בדת האיסלאם, הוא עסק בכל דרך אפשרית כדי להעביר את המסר של האיסלאם. במשך התקופה הזו נתקל הנביא מוחמד עליו בירכה ושלומו בכל סוגי האשמות שווא, השמצות, רדיפות, הטרדות, חרם, איומים, תקיפות ותוקפנות פיזית אכזרית מבני עמו, האנשים אשר האמינו בדת האיסלאם, ותמכיו של הנביא מוחמד עליו

השלום סבלו גם כן מהעינוים של בני שבט קורייש, הנביא מוחמד עליו ברכת אללה ושלום היה עובר בחלק מתומכיו כאשר בני שבט קורייש מיסרים אותם אלא שהנביא מוחמד עליו ברכת אללה ושלום היה מצווה עליהם להתאזר בסבלנות. מספר רב של המוסלמים החדשים אשר ענו לנביא מוחמד עליו ברכה ושלום, והלכו בדרכו, נחשפו למבצע הכחדה, עינוי, ורצח. דבר שמבהיר את הסבל הארוך של חסידיו ותמכיו של הנביא מוחמד עליו ברכת אללה ושלום בתקופה הזו.

הנביא מוחמד עליו ברכה ושלום היה מרגיע את הפצועים כשאר הוא עובר עליהם בעודום מתיסרים, הוא אמר לחברו עמאר בן יאסר והוריו שהפכו בסופו של דבר לחללים הראשונים של האיסלאם " משפחתו של יאסר, תתאזרו בסבלנות כי גן עדן יהיה המשכן שלכם".

(מסופר על ידי אט-טבראני)

הכופרים המשיכו לרדוף את הנביא מוחמד עליו השלום ותומכיו, עד כדי כך לתכנן בחשאי לרצוח אותו בעוד שהנביא מוחמד עליו השלום היה מתפלל לאללה באומרו: " הוי אללה סלח לבני עמי כיוון שלא יודעים".

(מסופר על ידי אל-בוח'ארי ומוסלם)

אללה ישתבח שמו ויתעלה היה תומך בנביא מוחמד עליו ברכת אללה ושלום בפני אלה אשר הכחישו את המסר שלו על ידי הפסוקים של הקוראן הקדוש, כיוון שהדרך של הקריאה לדת האיסלאם ארוכה ונחשבת לסכסוך בין האמת לבין השווא, אללה ישתבח שמו ויתעלה אומר בקוראן הקדוש:

"עמוד בעוז רוח כאשר עמדו השליחים חדורי הנחישות, ואל תבקש להחיש להם זאת. ביום אשר יראו את אשר הובטח להם, ידמו כי

חלפה רק שעה אחת מן היום". (סורת אל-
אחקאף: 17)

הנביא מוחמד עליו ברכה ושלום המשיך להפיץ ולקרוא לדת האיסלאם בין השבטים אשר באים לעיר הקדושה מכה בכל שנה עד שהאמינו קבוצה של אנשים מעיר אלמידנה, הנביא מוחמד עליו ברכת אללה ושלום עלה עם חבריו ותומכיו לעיר אל-מדינה בעודו לא שפך טיפת דם אחת, למשך ה-13 שנים ששהה במכה למרות ששבט קוריש הפקיעו את ההון של הנביא עליו השלום ושל חבריו ותומכיו.

למרות כל זה הנביא מוחמד עליו ברכה ושלום ציווה על חבריו להילחם באויבים שלו אלא בשנה השנייה לאחר העלייה, כאשר האויבים של הנביא מוחמד עליו השלום החילו לאיים על קריאתו של הנביא מוחמד

עליו השלום, הנביא עליו השלום לא יזם להילחם בהם.

העימות בין הנביא מוחמד עליו ברכת אללה ושלום ואויביו החיל כאשר הנביא מוחמד עליו ברכת אללה ושלום יצא עם חבריו ותומכיו כדי לתקוף באחת השיירות של שבט קורייש בהנהגת אבו סופין במטרה כדי להחזיר את כספם ורכושם של חבריו אשר הוחרמו על ידי שבט קורייש בעיר הקדושה מכה, אלא שהשיירה הזו הצליחה להימלט, מייד לאחר מכן, שבט קורייש ידעו בתקרית הזו והכינו צבא גדול ומצויד היטב כדי להילחם בנביא עליו ברכה ושלום, הקרב הזה היה הקרב הראשון באיסלאם שבו ניצחו המוסלמים את הכופרים.

אללה ישתבח שמו ויתעלה אומר בספרו
הנשגב:

"(למאמינים) אשר יוצאים למלחמה ניתנת בזאת רשות (להשיב מלחמה), כי נגרם להם עוול. אללה יכול לחוש לעזרתם* הם אשר גורשו ממושבותיהם בלא צדק, רק על שום שאמרו, ריבוננו הוא אללה. אלמלא הדף אללה את האנשים, אלה בידי אלה, היו נהרסים מנזרים וכנסייות ובתי-כנסת ומסגדים אשר מרבים להזכיר בהם את שם אללה. אללה יושיט עזרה לכל החש לעזרתו, הן אללה חזק ואדיר." (סורת העליה לרגל:39-40).

קורא יקר, דע לך שכל הקרבות והניצחונות של הנביא מוחמד עליו ברכת אללה ושלומו וחבריו למשך תקופה של 23 שנים של השליחות של הביאו רק למותם של 375 בני אדם.

החברים של הנביא מוחמד עליו ברכת אללה ושלומו הלכו בעקבותיו, וקראו לשאר האומת

להאמין בדת האיסלאם בדרך הטובה ביותר,
המוסלמים פתחו הרבה ממלכות למרות שלא
היו מחזיקים הציוד השווה לצבאות של
ממלכות אלו. בשיר אחמד שאד, אחד
האנשים שהמיר את דתו לאיסלאם בקרוב
אומר: " השאלה אשר הטרידה אותי היא
שהנוצרים חושבים שדת האיסלאם
התפשטה על ידי חוד החרב, אני אמרתי
לעצמי: למה אנשים מקבלים את דת
האיסלאם, וממשיכים להמיר את דתם
לאיסלאם, בכל רחבי העולם? למה ממירים
את דתם לאיסלאם ללא כפייה?

השאלה עכשיו היא האם האיסלאם היא הדת
היחידה אשר ציוותה לחסידים שלה להכין
את הציוד והכוח כדי להפיץ את הדת ולהגן
עליה, נכתב בתורה בספר דברים:

"כי-תקרב אל-עיר, להילחם עליה-- וקראת
אליה, לשלום. יא והיה אם-שלום תענך,

ופתחה לך: והיה כל-העם הנמצא-בה, יהיו לך למס--ועבדוך. יב ואם-לא תשלים עימך, ועשתה עימך מלחמה--וצרת, עליה. יג ונתנה יהוה אלוהיך, בידך; והכית את-כל-זכורה, לפי-חרב. יד רק הנשים והטף והבהמה וכול אשר יהיה בעיר, כל-שללה--תבוז לך; ואכלת את-שלל אויביך, אשר נתן יהוה אלוהיך לך. טו כן תעשה לכל-הערים, הרחוקות ממך מאוד, אשר לא-מערי הגויים-האלה, הנה. טז רק, מערי העמים האלה, אשר יהוה אלוהיך, נותן לך נחלה--לא תחייה, כל-נשמה. יז כי-החרם תחרימם, החיתי והאמורי הכנעני והפריזי, החיווי, והיבוסי--כאשר ציווך, יהוה אלוהיך. יח למען, אשר לא-ילמדו אתכם לעשות, ככול תועבותם, אשר עשו לאלוהיהם; וחטאתם, ליהוה אלוהיכם. " (ספר דברים: יא - יח)

גם הנצרות ציוותה על החסידים שלה להכין את הציווד והכוח, **נזכר בבשורה של מתי:**

"דיו לתלמיד להיות כרבו ולעבד להיות
כאדניו אם-לבעל הבית קראו בעל-זבול אף
כי-לאנשי ביתו: 26 על-כן לא תיראו מפניהם
כי אין דבר מכסה אשר לא יגלה ואין נעלם
אשר לא יודע: 27 את אשר אני אמר לכם
בחשך דברו באור ואשר ילחש לאזניכם
השמיעו מעל הגגות: 28 ואל-תיראו מן-
ההרגים את-הגוף ואת-הנפש לא-יוכלו להרג
אך תיראו את אשר-יוכל לאבד גם את-הנפש
גם את-הגוף בגיהנם: 29 הלא תמכרנה שתי
צפרים באסר ואחת מהנה לא תפול ארצה
מבלעדי אביכם: 30 ואתם גם-שערות
ראשכם נמנות כלן: 31 לכן אל-תיראו הנה
יקרתם מצפרים רבות: 32 הן כל-אשר יודה
בי לפני האדם אודה-בו גם-אני לפני אבי
שבשמים: 33 ואשר יכחש בי לפני האדם
אכחש-בו גם-אני לפני אבי שבשמים: 34
אל-תחשבו כי באתי להטיל שלום בארץ לא
באתי להטיל שלום כי אם-חרב: 35 כי באתי

להפריד בין איש ואביו ובין בת ואמה ובין
 כלה וחמותה: 36 ואיבי איש אנשי ביתו: 37
 האהב את-אביו ואת-אמו יותר ממני אינו כדי
 לי והאהב את-בנו ובתו יותר ממני אינו כדי
 לי: 38 ואשר לא-יקח את-צלובו והלך אחרי
 אינו כדי לי: 39 המצא את-נפשו יאבדנה
 והמאבד את-נפשו למעני הוא ימצאנה: 40
 המקבל אתכם אותי הוא מקבל והמקבל אותי
 הוא מקבל את אשר שלחני: 41 המקבל נביא
 לשם נביא שכר נביא יקח והמקבל צדיק לשם
 צדיק שכר צדיק יקח: 42 והמשקה את-אחד
 הקטנים האלה רק כוס מים קרים לשם
 תלמיד אמן אמר אני לכם כי לא-יאבד
 שכרו: " (הבשורה על ידי מתי: 25-42:10)

ד"ר גוסטב קובע בספרו: " התרבות של
 הערבים" כי הכוח לא היה גורם מכריע
 בהתפשטות הקוראן, והמסלמים לא כפו על
 הערבים המובסים להמיר את דתם לאיסלאם,
 חלק מהעמים הנוצריים המירו את דתם

לאיסלאם וקיבלו את הערבית כשפה להם, זה היה בעיקר בגלל הצדק של המנצחים הערבים שלא ראו קודם לכן, ובגלל הסובלנות והסלחנות של דת האיסלאם שהשתקפה בהתנהגויות של המוסלמים.

האם נלחמו המוסלמים למען האוצרות?

מי שלא יודעים את ההוראות, העיקרונות הבסיסיות והמטרות הנשגבות של דת האיסלאם אולי יעלה על דעתם את החשיבה הזאת, וישתכנע בתפיסה זו המבוססת על תפיסה פיזית בלבד, אנו אומרים שבני עמו של הנביא מוחמד עליו ברכת אללה ושלום הציעו לו הרבה

פתויים שנחשבים לתענוגות הגבוהות ביותר בעולם הזה, בני עמו של הנביא מוחמד עליו ברכת אללה ושלום הבטיחו לו להשיג את כל האוצרות אשר ירצה בתחילת שליחתו על מנת לוותר על קריאתו להאמין בדת

האיסלאם, אלא שהנביא מוחמד עליו ברכת אללה ושלום אמר להם "אני נשבע באללה, כי אם הם שמו את השמש ביד הימינת שלי והירח ביד השמאלית שלי כדי לוותר על הדת הזאת, אני לא אוותר עליה עד שאללה ינצח לו או אמות בעודי מהען על הדת הזו".

(מסופר על ידי בן הישאם)

אם הנביא מוחמד עליו ברכת אללה ושלום היה אדם תאוותן אשר מחפש שאיפות אנושיות היה מקבל את המיקוח הזה, והיה מנצל את ההזדמנות הזו אלא שהנביא מוחמד עליו ברכת אללה ושלום היה מתעניין אך ורק בהפצת השליחות של דת האיסלאם.

כאשר הנביא מוחמד עליו ברכת אללה ושלום שלח את המכתבים למושלים והשליטים של מדינות שכנות לקרוא להם להאמין בדת האיסלאם, המכתבים האלה היו

ברורים ומאפשרים להם לשמור על המנהיגות, השלטון והחפצים שלהם אם הם קיבלו את האסלאם.

לדוגמה, המכתב המפורסם של הנביא מוחמד עליו ברכת אללה ושלום לקייסר הרומאים: "בשם של אללה הרחמן והרחום, ממוחמד, עבדו ושליחו של אללה לקייסר הרומאיים. שלום על מי שעוקב אחרי הדרך הנכונה. אחרי זה, אני קורא לך להאמין בדת האסלאם. לכן, אם רצונך בביטחון, תקבל את האיסלם. אם אתה מקבל את האיסלאם, אללה יגמול לך כפליים ואם תסרבו לעשות כן, האחריות לעבירה של האומה כולה תהיה עליך."

(מסופר על ידי אל-בוח'ארי ומסלם)

אללה ישתבח שמו ויתעלה אומר בספרו
הנשגב

" הוי בעלי הספר, בואו ונאמר דבר בינינו אשר עליו נשתווה רק את אללה נעבוד, ולא נצרף לו כל שותף, ולא ניקח אנשים מקרבנו כאזונים לנו זולת אללה. אם יפנו עורף, אמרו, אתם עדים כי מתמסרים אנו. " (סורת בית עמרם:64).

באחד הימים, עומר אבן אלח'טאב רצון אללה עליו בא לנביא מוחמד עליו ברכת אללה ושלום, בעודו שוכב על מחצלת אשר הסימנים שלה מופיעים בגופו של הנביא עליו השלום, עומר ירצהו אללה הבחין במכל של שעורה, זו היתה את כל הרכוש של הנביא מוחמד עליו ברכת אללה ושלום בעת שחצי הערבים האמינו בשליחות שלו. כאשר עומר ראה את זה לא יכל להתאפק והחיל להזיל דמעות, הנביא מוחמד עליו ברכת אללה ושלום שאל אותו למה אתה בוכה עומר?

עומר השיב: אני בוכה כיוון שהקייסר מהנה בתענוגות של העולם הזה בעוד שהנביא עליו השלום אין לו אלא הדברים שאנו רואה!

הנביא מוחמד עליו ברכת אללה ושלום הגיב " הוי עומר, האם לא תרצה שהחלק של קיסר יהיה בעולם הזה בעוד שהעולם הבא יהיה לנו".

בואו גם להסתכל על מידת העושר של הנביא מוחמד עליו ברכת אללה ושלום לאחר מותו, עומר אבן אלחארת' ירצהו אללה סיפר כי הנביא מוחמד עליו השלום לא הותיר לאחר מותו דרהם או דינר, עבדים, משרתתים או כל דבר אחר, חוץ מהפרד הלבן שלו, נשקו, ופיסת האדמה שעשה כצדקה למוסלמים.

בעת מותו של הנביא מוחמד עליו ברכת אללה ושלום היה השריון האישי שלו ערובה

אצל אחד היהודים תמורת מדידה של שעורה
להאכיל את משפחתו. אם כן, איך מעיזים
לומר ש האיסלאם היא דת של אהבת עושר,
רווחים ורכוש.

עומר בן אלח'טאב, הח'ליף השני של שליחו
של אללה עליו שלום אשר הפתיחות
האיסלמיות התרחבו במידה גדולה בתקופה
שלו, היה אומר לעצמו כאשר מרגיש ברעב
ומעיו היו הומים: "המו או לא תהמו, אני
נשבע באללה שלא אשבע עד שישבעו
המוסלמים".

הנביא מוחמד עליו ברכת אללה ושלום אמר
במהלך הלחימה בקרב "אוהוד": "קומו לגן
עדן שרוחבו כמלוא השמים והארץ", עומיר
אבן אלחמאם שמע את הנביא מוחמד עליו
ברכת אללה ושלום ואמר: הוי שליח אללה,
גן עדן שרוחבו כמלוא השמים והארץ",
הנביא מוחמד אמר: כן, אז אמר אני מקווה

שהאיהיה אחד שוכני גן עדן, ולאחר מכן השתתף במולחמה עד שנהרג למען אללה."

האוצרות שאספו המוסלמים בתקופה של המלחמות הראשונות היו מספיקים כדי לתת להם לחיות חיים משגשגים ואדיבים לזמן ארוך, אלא שהמניע האמיתי מאחורי הפתיחות האיסלאמיות היה לקרוא לעמים ולאומות השונות להאמין באללה ישתבח שמו ויתעלה, ובדת האסלאם ולא למען ההשתלטות על המשאבים והרכוש של העמים האלה, לאור העובדה שהעמים האלה קיבלו את חופש הבחירה לקבל את האיסלאם כדת ודרך חיים או לא, ואם לא קיבלו, הם יהיו זכאים לכל הזכויות של המוסלמים האחרים. גישה שוויונית ואוניברסלי זה לא הייתה ידועה בעולם באותה תקופה לעומת אימפריות אשר נבנתה על בסיס גזעי. אם העם שהובס סירב להאמין בדת האיסלאם, ונשאר על הדת שלו ולא הכריזו מלחמה נגד

המוסלמים, הם נדרשים לשלם גזיה (מס גולגולת) שהוא סכום סמלי של מס בתמורה לחיות תחת החסות של המדינה אסלאמית. בנוסף לכך, משלמי מס הגולגולת רשאים ליהנות מכל המתקנים הציבוריים המוצע ומתוחזק על ידי המדינה האסלאמית, אינם נדרשים לשלם כל מסים נוספים ואילו המוסלמים, לעומת זאת, נדרשים לשלם הצדקה החובה (זכאת), אשר לעתים קרובות הרבה יותר מהסכום של מס הגולגולת. האיסלאם מטיל על המוסלמים לצאת למלחמות כדי להעביר את המסר של אללה לעמים שאינם מוסלמים.

ח'אלד בן אלוליד אחד הלוחמים והמפקדים הצבאים הגדולים ביותר של האיסלאם, שלעולם לא הובס בכל קרב הן לפני האיסלאם והן לאחר שהמיר את דתו לאיסלאם, מת בעודו מחזיק רק סוס, חרב

ומשרת. אז, איפה אהבת השאיפות והעושר
!?

אחד הסיפורים שמעידים כך שמטרת
הלוחמים המוסלמים היתה להפיץ את דת
האיסלאם, ולא היתה להשתלט על האזרות
של האומות האחרות. זה שאחד הבדואים בא
לנביא מוחמד עליו ברכה ושלום, וביקש
ממנו להשתתף בקרבות של המוסלמים,
הנביא הסכים לו והורה לצרפו לצבא, אחרי
הניצחון הנביא חילק את השללים על
הלוחמים המוסלמים, והגיש לאיש הבדואי
הזה את החלק שלו, אלא שזה סירב לקבלו,
ואמר : לא על זה נלחמתי איתך, אני נלחמתי
איתך כדי למות למען אללה!

הנביא אמר לו: אם הכוונה שלך היא למען
אללה, הוא יענה לך.

לאחר קצת זמן, נמשך הקרב, ובסופו של הדבר נמצא האיש המוסלמי הזה מת אז אמר הנביא : הוא צדק עם אללה, ואללה ענה לו .

ספרי ההיסטוריה האסלאמית מלאים באירועים כאלה המציינים את הסגפנות של המוסלמים בעולם הזה אשר המטרה העיקרית שלהם היא לקרוא לשאר העמים להאמין בדת האיסלאם, בתקווה לזכות בתגמול של אללה ישתבח שמו ויתעלה בעולם הבא, אשר הנביא מוחמד עליו ברכת אללה ושלום דיווח לנו עליו באומרו:

"במקרה שאללה מדריך אותנו לאיסלאם על ידך זה טוב יותר בשבילך מהגמלים האדומים ."

ישנם הרבה מוסלמים הקדמונים אשר אבדו את רכושם ומעמדם כיוון שהמירו את דתם לאיסלאם, אחרים נשלל העושר שלהם על

ידי משפחותיהם בגלל שהמירו את דתם
לאיסלאם. בקרב הגדול והמכריע של
נהאוונד, אנו מבחינים בחברו של הנביא
מוחמד עליו ברכת אללה ושלום שנקרא
בשם נועמאן בן מוקרין אלמוזני, **בעודו**
אומר לפני תחילת המלחמה: " הוי אללה!
תחזק את הדת שלך, הוי אללה! תן לי
להיות החלל הראשון שמת מות קדושים
בקרב הזה."

בואו להבחין בדברים של שליחי אלמקוקס
שליט מצרים כאשר חזרו מביקור שליט
מצרים בעת המצור שהוטל על מבצר
באבילון: " הם אמרו ראינו אנשים אשר
אוהבים את המוות יותר מהחיים, ומעדיפים
את הצניעות על הגאווה, שאינם מעוניינים
בדברים של העולם הזה, הם יושבים על
הרצפה, והמנהיג שלהם יושב כאילו הוא
אחד מהם באופן שלט תוכל להבדיל בין

המנהיג לבין שאר האנשים, האדון והעבד, הם כמעט כאחד. "

ישנן דוגמאות רבות אשר מראות כי הצטברות של שלל המלחמה והאדרה עצמית לא היו המטרות של המוסלמים המוקדמים אלא להפיץ ולקרוא להאמין בדת האיסלאם.

תומאס קרלייל קובע בספרו "הגיבורים" בתגובה לחשד שהאיסלאם התפשט בכוח ובחרב: הם אומרים שדת האיסלאם לא היתה מתפשטת באופן זה אלמלא הכוח והחרב, אלא שהשאלה עשכיו היא מה שהביא להשתמשות בחרב? התשובה היא שהדת היא דת האמת, והאימונה החדשה בתחילה עולה בראשו של אדם אחד, באופן אישי אני חושב שהאדם הבודד מול כל העולם אינו יכול להילחם בעולם כולו, הוצרות גם היא השתמשה בחרב לעתים קרובות כפי שעשה שארלמאן בשבטי הסקסונים.

האיסלאם מגנה את האלימות

דת האיסלאם היא דת של רחמים וחמלה אשר קראה לוותר על האלימות והאכזריות, וללכת בעקבות של הנביא מוחמד עליו ברכת אללה ושלום שאללה ישתבח שמו ויתעלה אמר לו בספרו הנשגב:

"בזכות רחמי ריבונך הנך רך כלפיהם. אילו הייתה גס וקשה-לב, היו נפוצים מעליך. על כן מחל להם ובקש למענם מחילה והיוועץ בהם בדבר, וכשאר תגיע לכלל החלטה, היסמך על אללה, כי אללה אוהב את הנסמכים עליו." (סורת בית עמרם: 159).

ההוראות של דת האיסלאם קוראות לרחמים, חמלה, וחסד לכל האנשים החלשים, הנביא מוחמד עליו ברכת אללה ושלום אמר: " אללה ישתבח שמו ויתעלה ירחם על האנשים הרחומים, תרחמו על

האנשים בארץ כדי שאללה יתעלה אשר
בשמים ירחם עליכם".

דת האיסלאם קבעה חמלה כלפי כל בני
האדם אפילו על האויבים הלוחמים, הנביא
מוחמד עליו ברכת אללה ושלום דיווח
למוסלמים לרחם על אסירי המלחמה.

אלה הן ההוראות של הנביא מוחמד עליו
ברכת אללה ושלום בהתנהגות עם
האיסורים, הרחמים של האיסלאם כללו בעלי
החיים גם כן, **אבו הוריירה ירצהו אללה אמר**
ששליח אללה אמר: " אחד האנשים שהיה
הולך במדבר והרגיש צמאון, הוא חיפש מים
עד שמצא באר של מים, וירד אליו כדי
לשתות. לאחר ששתה וביציאתו מהבאר ראה
כלב צמא מאוד, **האיש אמר:** "הכלב הזה
צמא מאוד כמו שהייתי, האיש ירד עוד פעם
לבאר ומלא את הנעליים שלו במים והשקה
את הכלב אז אללה הודה לו וסלח לו ...

הנוכחים אמרו: שליח אללה! האם נזכה בגמול אם טיפלנו בבהמות אמר הנביא : אפילו אם השקתם חייה אחת תזכו בגמול על זה".

(מסופר על ידי אל-בוּח'ארי)

הנביא מוחמד עליו ברכת אללה ושלום דיווח לנו על אישה שנכנסה לאש בגלל שלכדה אחד החתולים ומנעה ממנה לאוכל עד שמתה.

ישנם הרבה הוראות של הנביא מוחמד עליו ברכת אללה ושלום אשר קוראים לרחם על כל היצורים הן בני האנוש והן בעלי החיים.

המערכת הצבאית באיסלאם נלחמה בעוול וקראה לצדק

המוסלמים לעולם לא היו שוחרי מלחמה, דבר שמעיד על כך הוא הצטיינותם של

המדענים המוסלמים במדעים רבים כגון מתמטיקה, טכנולוגיה, רפואה, אסטרונומיה, ספינות, אדריכלות, עיצוב ואמנויות אחרות, בעוד שלא התענינו במדעי המלחמה, ולא השתדלו לפתח את המדעים אלה כדי להתכונן להגן על האיסלאם בפני האויבים אשר מקפידים להפיץ את השחיתות על פני האדמה. **אללה חשתבח שמו ויתעלה אמר בספרו הנשגב:**

"הכינו כוח לקראתם ככל שתוכלו, וסוסי רתומים לקרב, אשר בהם תזרעו מורא בלב אויב אללה ואויבכם, ובלב אחרים מלבדם אשר לא תכירום, אך אללה יכירם. כל אשר תוציאו למען אללה, תושב לכם תמורתו במלואה, ולא תקופחו. " (סורת המלקוח:60).

האיסלאם, כפי שהסברנו קודם לכן, הוא דת אלוהית של כניעה לאללה ישתבח שמו

ויתעלה, דת האיסלאם שוחרת שלום, ומלמדת רחמים. למרות שהאסלאם קורא לאינטראקציות שלום עם כל עמים בכל המדינות, אלא שהמעורבות במלחמה עשויה להיות נחוצות בזמנים כתרופה סופיהת. אללה ישתבח שמו ויתעלה הגביל את היציאה למלחמה בחמישה מקרים. לאור העובדה שזה לא נקרא מלחמה, אלא "ג'יהאד" על פי טרמינולוגיה אסלאמית, ההבדל המהותי בין המלחמה והג'יהאד הוא כי המטרה של "ג'יהאד" היא להגן על המוסלמים ולקבל את זכותם להפיץ את המסר האוניברסלי של דת האיסלאם.

המלחמה באיסלאם עשויה להיות להגנה מפני תוקפנות ולא במטרת נקמות, קולוניאלית, שליטה, גזל וגניבת חומר ומשאבים של עמים אחרים, ישנן רק חמישה סיבות לג'יהאד באיסלאם, כדלקמן:

1- הגנה עצמית: והגנה על המשפחה והמדינה, אללה ישתבח שמו ויתעלה אומר בספרו הנשגב:

"הילחמו למען אללה באלה אשר יילחמו בכם, ואל תשלחו יד. אללה אינו אוהב את השולחים יד." (סורת הפרה:190).

2- ההגנה על האנשים המקופחים, דבר זה הופך את המלחמה בדת האיסלאם לדבר אנושי, אללה ישתבח שמו ויתעלה אומר בספרו הנשגב:

"מה לכם כי לא תילחמו למען אללה ולשם האנשים והנשים והילדים הנרדפים, האומרים, ריבוננו, הוציאנו מן העיר הזאת אשר בני עוולה הם יושביה, ותן לנו מאתך מגן, והקם לנו מאתך מושיע." (סורת הנשים:75).

3- במקרה של הפרת ההבטחות
וההתחייבויות, אללה ישתבח שמו ויתעלה
אומר בספרו הנשגב:

"אם יפרו את שבועותיהם לאחר שהתחייבו
לקיימן ויטילו דופי בדתכם, כי אז הילחמו
בראשי הכפירה, כי אין הם מכבדים שבועות,
למען יחדלו.* האם לא תילחמו באנשים אשר
הפרו שבועותיהם וזממו לגרש את השליח?
הן מלכתחילה היו הראשונים להתגרות בכם.
האם יראים אתם מפניהם? הן ראוי לכם יותר
לירא את אללה, אם מאמינים הנכם."
(סורת ההצהרה:12-13).

4- במקרה של הענשת החברה העוולה,
אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר בספרו
הנשגב:

"בפרוץ סכסוך בין שתי סיעות מאמינים,
פייסו ביניהן, ואם תינכל האחת באחרת,

הילחמו במתנכלת עד אשר תסכים לפנות
 לפסק אללה. וכאשר תסכים, פייסו ביניהן
 ביושר ועשו צדק, אללה אוהב את עושי
 הצדק." (סורת החזרים : 9)

5- במקרה של הגנה על הדת מפני השחיתות
 של אלה אשר עומדים בפני הפצת האיסלאם,
 והקריאה להאמין בדתו של אללה ישתבח
 שמו ויתעלה.

דת האיסלאם אינה קוראת למלחמה למען
 מטרות אמפריאליזם, הפגנת שרירים,
 תפארת ושאיפות אישיות אלא למען הפצת
 השליחות של דת האיסלאם, אללה ישתבח
 שמו ויתעלה אמר בספרו הנשגב:

"אל תהיו כמי שיצאו ממושבותיהם מדושני
 עונג בבקשם להתפאר בפני האנשים" (סורת
 המלקוח:47).

הבסיסים של המלחמה באיסלאם

למרות שהאסלאם התיר את הלחימה באויבים, אלא שקבע את התנאים אשר מגבילים את זה, הנביא מוחמד עליו ברכת אללה ושלום אמר: " תילחמו למען אללה את מי אשר כפרו באללה, תלחמו באויבים ואל תהרגו הילדים".

סוליימאן בן בוריידה סיפר כי הנביא מוחמד עליו ברכה ושלום, ציווה את ראשי הצבאות המוסלמים ביראת אללה, ואמר להם: " אל תבגדו, אל תגנבו, אל תתעללו בגופות המתים, ואל תהרגו ילדים, נשים או זקנים".

יחיה בן סעיד סיפר כי הח'ליף אבו בכר אלצדיק שלח צבאות אל סוריה, ויצא איתם אל פאתי העיר (אל-מדינה) ואמר לחיילים המוסלמיים: "אני מצווה עליכם עשרה: אל תחרבו בית, אל תעקרו כבשה או גמל אלא לצורך האוכל, אל תציפו דקלים, אל תבעירו אותם, אל תבגדו, אל תהיו פחדנים, אל

תהרגו ילדים, נשים, או זקנים, אל תעקרו
עצים פרויים."

בסיפור אחר נאמר כי הוא אמר להם: " בדרך
תעברו על אנשים שהתפנו לאמונתם בבתי
הכנסת , אל תפגעו בהם, עזבו אותם עם
אימונתם".

האסירים באיסלאם

דת האיסלאם היא דת הרחמים אשר קוראת
לשמור על זכותם של האסירים ולא לפגוע או
להשפיל אותם, **אללה ישתבח שמו ויתעלה**
אמר בספרו הנשגב: " וחולקים ממזונים, על
אף אהבתם לוי, לאביון, ליתום ולאסיר*
באומרם, נאכילכם למען חלות את פני אללה,
ולא נצפה מכם לגמול ולתודה" **(סורת**
האדם:8-9).

אבו עזיז אבן אבן עומיר אחיו של מוסעב בן
עומיר שהיה אחד האסירים בקרב "בדר"

סיפר "כי הנביא מוחמד עליו ברכת אללה
ושלום יעץ למוסלמים לנהוג באסירים בדרך
הטובה ביותר".

באחד הקרבות מצא הנביא עליו השלום
גופתה של אישה, הוא כעס מאוד לכך, וגינה
את זה. הנביא עליו השלום הורה לכל
המוסלמים ללא להרוג נשים, ילדים וזקנים,
אפילו בקרב.

הנביא מוחמד עליו ברכת אללה ושלום האיץ
במוסלמים לשחרר את האסירים, **הוא אמר:**
" שחררו את האסירים והאכילו את הרעבים
וביקרו בחולים".

התנהגות האיסלאם עם המובסים במלחמה

• דת האסילאם קוראת למוסלמים שלא
להשפיל את המובסים במלחמה, או לשלול
את כספם ורכושם מסיבות נקמה, האיסלאם
ציווה גם כן את המוסלמים שלא להרוס את

בתייהם של המובסים, אללה ישתבח שמו
ויתעלה אמר בספרו הנשגב:

" הם אלה אשר גם אם נושיבם על מכונם
בארץ, יקיימו את התפילה וייתנו זכאת לנהוג
בדרך ארץ ויאסרו את המגונה. סוף כל דבר
לשוב אל אללה" (סורת העלייה לרגל: 41).

· דת האיסלאם העניקה להם את חופש
הפולחן וקיום את טקסי הפולחן שלהם,
הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוה ציווה על
המוסלמים להטיב לבלתי מוסלמים ולא
לשבור את הצלבים שלהם.

· ההוכחה הטובה ביותר על הסלחנות
של האיסלאם עם הבלתי מוסלמים, היא
הברית של עומר בן אלח'טאב ירצהו אללה,
לאנשי ירושלים במהלך פתיחתה כאשר
אמר: " בשם אללה הרחמן והרחום: אלה הן
ההבטחות אשר העניק עבד אללה עמר בן

אלח'טאב לאנשי ירושלים. הוא הבטיח את כספם וכנסיותיהם וצלביהם מפני פגיעה, ולא לכפות עליהם להמיר את דתם לאיסלאם" האם ישנם בהיסטוריה האנושית כולה מקרה דומה לזה.

• דת האיסלאם ציטתה את המוסלמים לשמור על הסלחנות הדתית, וכבוד המקדשים של הזולת, ואסרה את רצח הנזירים והפומרים, והפיגוע בבתי הכנסת, המנזרים והכניסיות.

התנהגות האיסלאם עם הבלתי מוסלמים במדינת האיסלאם

דת האיסלאם מצווה את המוסלמים למלא את התחייבויות לבעלי הברית, ולממש את הברית כל עוד הצד השני מתחייב גם הוא בה. ואם ראה שבעלי הברית יבגדו בו היה מפר את הברית, ומודיע להם כי הוא הפר את

הברית ולא היה נלחם בהם אלא לאחר שיודיע להם על כך.

אנש בן מאלק סיפר כי אחד הנערים היהודים שנהג לשרת את הנביא מוחמד עליו השלום לקה במחלה, הנביא עליו השלום בקר בו, הוא ישב לצידו על המיטה והציע לו להתאסלם, הנער היהודי הסתכל על אביו, כאילו הוא שואל אותו, מה לעשות? האב הורה לבנו לציית לנביא מוחמד באומרה: ציית לאבי אל-קאסם. הנער התאסלם בפני הנביא עליו השלום שאמר בצאתו את הבית של הנער: "השבח לאללה שהציל אותו ממהינום".

עיקרונות האיסלאם קובעות את השלום הצודק והכולל כיוון שדת האיסלאם קוראת ל:

• כיבוד הנפש האנושי, דת האיסלאם קראה לשמור על מעמדה ויוקרתה של הנפש האנושית, לכן האיסלאם קבע כמה כללים לשמור על החיים האישיים של האנשים, אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר בקוראן הקדוש: "הוי המאמינים, נכתב בספר כי מצווה עליכם לנקום את דם הנרצחים: בן חורין תחת בן חורין ועבד תחת עבד ונקבה תחת נקבה. ואולם אם מוחל (גואל הדם לרוצח) על מקצת דמו של אחיו, יסתפק בתביעה כדת וכדין, ועל (הרוצח) לשלם לו בתום הלב. זוהי הקלה הניתנת לכם מעם ריבונכם, ואלה רחמיו. וכל השולח יד לאחר זאת, צפוי לו עונש כבד* צוותים בנקמת הדם למען תבטיחו חיים, אתם נבוני הלב, ולמען תהיה בכם יראה". (סורת הפרה:-180)

(179).

• דת האיסלאם לא הסתפקה בעונש בעולם הזה במקרה של ההריגה בכוונה אלא

ימתין לו עונש כבד בעולם הבא , אללה
 ישתבח שמו ויתעלה אומר בספרו הנשגב:

" לא יהרוג המאמין את המאמין, בלתי אם
 בשגגה, ההורג את המאמין בשגגה ישחרר
 עבד מאמין אחד וייתן כופר-נפש למשפחתו,
 אלא אם יעשו צדקה. ואם מקרב אויביכם
 הוא (ההרוג), והוא עצמו מאמין, יש לשחרר
 עבד מאמין אחד. ואם הוא מבני עם אשר
 ברית לכם ולהם, יינתן כופר-נפש למשפחתו,
 וישוחרר עבד מאמין אחד, ואשר ידו אינה
 משגת (לשחרר עבד), יצום חודשיים
 רצופים, למען ישוב אללה מכעסו עליו,
 אללה יודע וחכם.* כל ההורג את המאמין
 בכוונה תחילה, יבוא על גמולו בגיהנום, ובו
 לנצח ישהה. אללה ישפוך את חמתו עליו
 ויקללו ויכין לו עונש כבד. " (סורת
 הנשים:92-93).

• האיסלאם מתייחס לכל האנשים על בסיס של שיוויון מלא הן מבחינת מקור הבריאה והן מבחינת המין, האיסלאם רואה כי כל האנשים שווים בחופש, **אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר בקוראן הקדוש:**

" הוי אנשים, היו יראים את ריבונכם אשר ברא אתכם מתוך נפש יחידה, וברא מתוכה בת- זוג, והפיץ משניהם אנשים ונשים לרוב. היו יראים את אללה אשר בשמו תבקשו זה מזה, ושמרו על חובתכם לקרובי משפחה, כי אללה צופה בכם" **(סורת הנשים:1).**

• הנביא מוחמד עליו ברכת אללה ושלום אמר: " כל האנשים הם בני אדם עליו השלום, ואדם נברא מעפר".

• איחוד הדת, דת האיסלאם רואה כי מקורו של הדת הוא האיחד, כיוון שירד מעם אללה ישתבח משו ויתעלה החילה מאדם

עליו השלום ועד הנביא מוחמד עליו ברכת
אללה ושלום, דתם של כל הנביאים הוא אחד
שקורא לאיחוד ועבודת אללה ישתבח שמו
ויתעלה לבדו על פי חוקי הדת, אללה ישתבח
שמו ויתעלה אמר בקוראן הקדוש:

"הוא נתן לכם את חוקי הדת אשר ציווה
לנוח, ואת אשר גילינו לך, ואת אשר ציווינו
לאברהם, למשה ולישוע, לאמור, קיימו את
הדת ואל תתפלגו בה. המשתפים מתקשים
לשאת את אשר תפציר בהם לקבל. אללה
יבחר לקרב אליו את אשר יחפוץ, וינחה אליו
את בעל התשובה." (סורת המועצה:13).

• אללה ישתבח שמו ויתעלה אומר גם כן
בקוראן הקדוש:

" גילינו לך (דברי נבואה) כשם שגילינו לנוח
ולנביאים אחריו. וגילינו לאברהם ולישמעאל
וליצחק וליעקב ולשבטים ולישוע ולאויב

וליונה ולאהרון ולשלמה. לדוד נתנו את הזבור. * מלבדם שלחנו שליחים אשר כבר סיפרנו לך עליהם ושליחים אשר לא סיפרנו לך עליהם. ועם משה דיבר אללה פנים אל פנים. * אלה שליחים אשר נשלחו להיות מבשרים ומזהירים, למען לא תהיה לאנשים טענה כנגד אללה לאחר בוא השליחים. אללה אדיר וחכם. * ואולם אללה מעיד על אשר הוריד אליך ממרומים, הוא הוריד אותו על דעתו, וגם המלאכים יעידו, אך אין עד כאללה" (סורת הנשים: 163-166).

· ההלכה האיסלאמית עשתה את הכל כדי לדחות את הגזענות, היריבות והשנאה בין בני האדם, כי עשתה מאימונה באללה ישתבח שמו ובנביאים, ובספרי אללה מהעקרונות הבסיסיות של האימונה, אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר בספרו הנשגב:

"אמרו, מאמינים אנו באללה ובאשר הורד אלינו ממרומים, ובכל אשר הורד ממרומים אל אברהם וישמעאל ויצחק ויעקב והשבטים, ובאשר ניתן למשה ולישוע ובאשר ניתן לנביאים מעם ריבונם. לא נפלה איש מהם, ומתמסרים אנו לו" (סורת הפרה:136).

· הקוראן הקדוש תיאר את הנביא משה עליו השלום כנשוא פנים אצל אללה, כי אללה דיבר אליו פנים אל פנים, אללה ישתבח שמו ויתעלה אומר בספרו הנשגב:

"הוי המאמינים, אל תהיו כאותם שפגעו במשה, ואללה ניקה אותו מאשר אמרו, הוא היה נשוא פנים אצל אללה" (סורת המחנות:63). הקוראן תיאר גם כן את התורה אשר ירדה על הנביא משה עליו השלום כהדרכה ואור, אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר בקוראן הקדוש:

" הורדנו את התורה ממרומים, ובה הדרכה ואור. על-פיה היו הנביאים אשר התמסרו חורצים משפט ליהודים, וגם הרבנים והחכמים שפטו על-פי ספר אללה שהופקד בידיהם למשמרת, ואשר עליו העידו. אל תיראו מפני האנשים, ורק אותי היו יראים, ואל תמכרו את אותות באפס מחיר. אשר לא ישפטו על-פי כל אשר הוריד אללה ממרומים, אלה הם הכופרים" (סורת השולחן 44:).

· הקוראן הקדוש רואה בבני ישראל, עמו של הנביא משה עליו השלום אומה נכבדת שאללה סירך אותה לתקופה ארוכה, אללה ישתבח שמו ויתעלה אומר בספרו הנשגב:

"הוי בני ישראל, זכרו את החסד אשר נטיתי לכם ברוממי אתכם מכל שוכני העולמים." (סורת הפרה:122).

• הקוראן הקדוש רואה בנביא ישוע על
 השלום נביא נכבד, אללה ישתבח שמו
 ויתעלה אומר בספרו הנשגב:

"המלאכים אמרו, מרים, אללה מבשר לך על
 בואה של מילה מאותו – שמו ישוע המשיח
 בן מרים. הוא יהיה נשוא פנים בעולם הזה
 ובעולם הבא, ויהיה במקורבים,* וידבר אל
 האנשים בהיותו בעריסה וכבוגר, ויהיה
 בישרים." (סורת בית עמרם: 45-46).

הקוראן הקדוש רואה במרים אמו של ישוע
 עליו השלום כצודקת, אללה ישתבח שמו
 ויתעלה אומר בקוראן הקדוש:

" המשיח בן מרים אינו אלא שליח אשר היו
 כבר שליחים לפניו, ואמו היתה צדקת,
 ושניהם אכלו מזון. ראה כיצד נבאר את
 האותות, וראה כיצד ישגו בשקרם." (סורת
 השולחן: 75).

הקוראן הקדוש ראה באוונגליון כהדרכה
ואור מעם אללה, אללה ישתבח שמו ויתעלה
אמר בספרו הנשגב:

"אחריהם הקימנו את ישוע בן מרים
למען יאשר את התורה אשר נגלתה לפניו,
ונתנו לו את האוונגליון, ובו הדרכה ואור,
למען יאשר את התורה אשר היתה לפניו, ובו
אור ומוסר השכל ליראים." (סורת
השולחן:44).

הקוראן הקדוש רואה בחסדיו של הנביא
ישוע על השלום כרחמים, אללה ישתבח שמו
ויתעלה אומר בקוראן הקדוש:

" אחריהם הקימונו את שליחינו בזה אחר זה,
ובעקבותיהם את ישוע בן מרים. נתנו לו את
האוונגליון, והשכנו חמלה ורחמים בלב
ההולכים בדרכו. הם הנהיגו לעצמם נזירות
אשר לא כתבנו בספרים כי מצווה היא

עליהם, אך הם ביקשו להפיק רצון
מלפני אללה. אפס כי לא קיימוה כראוי
לה. נתנו למאמינים אשר בהם שכרם, אך
רבים בהם מופקדים. " (סורת הברזל:27).

האדם המוסלמי חייב להאמין בכל הנביאים
והשליחים ובספרים אשר הורדו מעם אללה
ישתבח שמו ויתעלה, אללה אמר בקוראן
הקדוש:

"הכופרים באללה ובשליחיו והרוצים
להפריד בין אללה לבין שליחיו, והאומרים,
נאמין בכמה ונכפור בכמה, והרוצים לנקוט
בדרך ביניים,* כל אלה כופרים לאמיתם
הם, עונש מחפיר הכינונו לכופרים." (סורת
הנשים:150-151).

האדם המוסלמי חייב גם כן לכבד את כל
ההלכות של הנביאים הקודמים, אללה
ישתבח שמו ויתעלה אמר בקוראן הקדוש:

" (השלל נועד גם) לבאים אחריהם,
האומרים, ריבוננו, סלח לנו ולאחינו אשר
האמינו לפנינו, ואל תיתן בלבנו תרעומת על
המאמינים. ריבוננו, אתה חומל ורחום"
(סורת ההגליה:10).

הנביא מוחמד עליו ברכת אללה ושלום הוא
אחרון הנביאים, אללה ישתבח שמו ויתעלה
דיווח לנו על כך בספרו הנשגב:

" מוחמד אינו אב לגבר מכם, כי אם שליח
אללה וחותם הנביאים, אללה יודע כל דבר"
(סורת המחנות:40).

ההלכה המוסלמית קוראת לאנשי ההלכות
האחרות להאמין בדת האיסלאם כפי שאנשי
האיסלאם האמינו בהלכותם של הנביאים
והשליחים הקודמים שנשלחו מעם אללה
ישתבח שמו ויתעלה, אללה אומר בקוראן
הקדוש:

" אם יאמינו באשר תאמינו אתם, תישר דרכם, ואולם לא יפנו עורף, ייקלעו למחלוקת. אז יפטור אותך אללה מהם, כי הוא קשוב ויודע." (סורת הפרה:137).

ההלכה המוסלמית מסרבת את הפילוג, אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר בספרו הנשגב:

" אלה אשר פילגו את דתם והיו סיעות סיעות, דבר אין לך עמם, אללה יפסוק בעניינים ויודיע להם על את אשר הם עושים.* לגומל הטובה יושבו עשרת מונים, ולגומל הרעה תושב רעה כרעתו, ואיש לא יקופח.* אמור, אותי הנחה ריבוני אל אורח מישרים אשר הוא דת נכוחה, דתו של אברהם אשר נהג כחניף, ולא היה במשתפים." (סורת המקנה:159-161).

ההלכה המוסלמית נקטה בשיטת הדיאלוג בקריאת אנשי הדתות האחרות להאמין בדת

האיסלאם אשר קורא לאנשים לנחן בתכונות
הטובות, אללה ישתבח שמו ויתעלה אומר
בספרו הנשגב:

"אמור, הוי בעלי הספר, בואו ונאמר דבר
בינינו אשר עליו נשתווה: רק את אללה
נעבוד, ולא נצרף לו שותף, ולא ניקח אנשים
מקרבנו כאדונים לנו זולת אללה. אם יפנו
עורף, אמרו, אתם עדים כי מתמסרים אנו".
(סורת בית עמרם: 64).

ההלכה המוסלמית קראה לכבד את האחרים,
אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר בספרו
הנשגב:

" אל תקללו את אלה אשר אליהם יתפללו
הם מבלעדי אללה, פן יקללו הם את אללה
בצדייה ובבלי דעת דבר. כך השאנו כל אומה
להשתבח במעלליה, ואחר ישובו אל ריבונם,

והוא יודיע להם את אשר עשו" (סורת
המקנה:108).

דת האיסלאם הבטיחה את חופש הדיונים
הדתיים על בסיס אובייקטיבי לא ללעוג
באחרים, אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר
בספרו הנשגב:

"התנצחו עם בעלי הספר רק בדרכי נועם,
חוץ מאשר עם בני העוולה שבהם. אמרו, אנו
מאמינים באשר הורד אלינו ממרומים ובאשר
הורד אליכם, ואלוהינו ואלוהיכם אחד הוא,
ואנו מתמסרים לו" (סורת העכביש: 46).

אללה ישתבח שמו ויתעלה אומר בספרו
הנשגב:

" קרא אל נתיב ריבונך בחוכמה ובדברי
מוסר נאים, והתנצח עמם בדרכי נועם.
רובונך מיטיב לדעת מי תעה מנתיבו, והוא

מיטיב לדעת מי הם ישרי הדרך. " (סורת
הדבורה:125).

דת האיסלאם השאירה את סוגיית האמונה
תלויה ברצונו של האדם עצמו והשתכנעותו.
אללה ישתבח שמו אמר:

" אמור, האמת היא עם ריבונכם. החפץ
יאמין, והחפץ יכפור. הכינונו לבני העוולה
אש אשר תסגור עליהם כאוהלי, ואם ישוועו
למשקה, ישקום רק מים לזהטים כנחושת
רותחת הצולה את הפנים. מה רע הוא
המשקה, ומה רע להינפש שם!" (סורת
המערה: 29).

אללה ישתבח שמו דיווח לנביא עליו השלום
על העובדה הזאת והבהיר לו להודיע להם את
הקריאה בלבד, אללה ישתבח שמו ויתעלה
אומר בספרו הנשגב:

" אילו חפץ ריבונך, היו מאמינים כל שוכני הארץ גם יחד. וכי תוכל אתה לכפות על אנשים להיות מאמינים? " (סורת יונה: 99).

אללה ישתבח שמו אמר גם כן בקוראן הקדוש:

"... לא ניתנה לך סכות עליהם. " (סורת הכובשת: 21-22).

אללה ישתבח שמו ויתעלה אומר בספרו הנשגב:

"אם יפנו עורף—לא שלחנו אותך לשמור את צעדיהם. עליך רק למסור..." (סורת המועצה: 48).

מהפסוקים האלה יתברר כי דת האיסלאם קובעת את חופש האימונה ודוחה באופן נחרץ את ההתאסלמות בכפייה.

ההלכה המוסלמית מצווה על המוסלמים
לשמור בקפידה על הצדק אפילו עם הבלתי
מוסלמים, **אללה ישתבח שמו ויתעלה אומר**
בספרו הנשגב:

" לכן, קרא והישר לכת כאשר צוית, ואל
טיטה אחר משוגות לבם, ואמור, מאמין אני
בכל ספר אשר הוריד אללה ממרומים,
וצויתתי לשפוט ביניכם ביושר. אללה הוא
ריבוננו וריבונכם, ולנו מעשינו ולכם
מעשיכם, ואין עוד צורך להחליף טענות
בינינו. אללה יכנסנו יחדיו, כי סוף כולם
לשוב אליו". (סורת המועצה: 15).

ההלכה המוסלמית קראה למוסלמים לשמור
על רוח שיתוף הפעולה שמביאה את הטובה
הן לאנשים והן לחברה האנושית, **אללה**
ישתבח שמו ויתעלה אמר בספרו הנשגב:

" הוי המאמינים, אל תחללו את טקסי אללה ולא את החודש הקדוש, ולא את בהמות הזבח, ואף לא את הזרים על צווארן, ולא את **(קדושת)** השמים פעמיהם אל הבית הקדוש, בבקשם להם פרנסה מעם ריבונם, ובבקשם להפיק רצון מלפניו. וכאשר תצאו מקודש לחול, הרשות בידכם לצוד ציד. בל תגרום לכם טינתכם לאנשים אשר מנעו אתכם מלבוא אל המסגד הקדוש, לשלוח יד בהם. עזרו זה לזה במעשים טובים וביראת שמים, ואל תעזרו זה לזה לפשוע ולהתנכל, והיו יראים את אללה, כי אללה עונש קשות" **(סורת השולחן הערוך:2).**

דת האיסלאם קבעה כמה דרכים להשיג את שיתוף הפעולה בין האנשים:

דת האיסלאם קוראת לכל האנשים לחיות ביחד ולהכיר האחד את השני, **אללה ישתבח** שמו ויתעלה אמר בספרו הנשגב:

"הוי אנשים, בראנו אתכם מתוך זכר ונקבה, וחילקנו אתכם לעמים ושבטים למען תבחינו ביניכם, ואולם הנכבד מכולכם אצל אללה הוא הירא שבכם. אללה יודע ומכיר כל דבר לפני ולפנים." (סורת החדרים:13).

דת האחסלאם מצווה על המוסלמים ללמוד את המידע, אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר בקוראו הקדוש:

"היש דומה למשתחויה באדיקות ולעומד בתפילה במשך הלילה ולנזהר מפני העולם הבא ולמייחל לרחמי ריבונו? אמור, האם ישו זה לזה היודעים ואשר אינם יודעים? רק נבוני הלב יזכרו. (סורת החבורות:39).

הנביא מוחמד עליו ברכת אללה ושלום דיווח לנו כי החתירה ללמוד המידע היא בתור מצווה.

ההלכה המוסלמית קוראת למוסלמים לשמור על הסביבה, הנביא מוחמד עליו ברכת אללה ושלום ציווה למוסלמים שלא לפגוע בסביבה, אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר בספרו הנשגב:

"אל תחמסו את הארץ לאחר שנתקנו דרכיה, ופנו אליו בתפילה בחשש ובכיסופים. רחמי אללה קרובים אל המיטיבים." (סורת ממרום החומה:56).

אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר גם כן בספרו הנשגב

"יש אשר יקסימך אדם בדיבורו בעולם הזה, בהעידו את אללה כי פיו ולבו שווים, ואולם הוא המר שביריבים.* בפנותו עורף יחוש לחמוס את הארץ ולהשחית כל יבול ופרי בטן. אללה אינו אוהב חמס" (סורת הפרה:204-205).

ההלכה המוסלמית מצווה על המוסלמים
ללכת בכל רחבי הארץ ולנצל את זה לשרת
את החברה, אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר
בקוראן הקדוש

"הוא אשר הכשיר לכם את הארץ, על
כן לכו בכל מרחביה ואכלו מאשר ישלח
לכלכלתכם. אליו יקומו המתים לתחייה"
(סורת הנלכות: 15).

ההלכה המוסלמית אוסרת על המוסלמים את
שתיית היין ועישון הסמים, אללה ישתבח
שמו ויתעלה אמר בספרו הנשגב:

" הוי המאמינים, היין ומשחקי המזל ובמות
האלילים והחיצים, טומאה הם ומעשה שטן,
על כן רחקו מעליהם למען תעשו חיל". (סורת
השולחן: 90).

ההלכה המוסלמית קוראת לשמור על
הכספים, אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר
בספרו הנשגב:

" מדדו את מלוא המידה, ושקלו במאזנים
כשרים. טוב הדבר ומשתלים יותר" (סורת
המסע הלילי:35).

אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר בספרו
הנשגב:

"הנותנים דופי בנשים נשואות, ואינם
מביאים ארבעה עדים, הלקו אותם שמונים
מלקות, ולעולם אל תקבלו את עדותם. הם
המופקרים. " (סורת האור:4).

האיסלאם קבע עונש כבד לאלה אשר אוהבים
או מנסים להפיץ את השחיתות בחברה,
אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר בקוראן
הקדוש:

"הרוצים להפיץ את שמועת התועבה על
אודות המאמינים, צפוי להם עונש קשה
בעולם הזה ובעולם הבא. אללה יודע זאת,
ואולם אתם אינכם יודעים" (סורת האור:
19).

אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר בקוראן
הקדוש:

"מדדו את מלוא המידה, ושקלו במאזנים
כשרים. טוב הדבר ומשתלם יותר" (סורת
המסע הלילי: 35).

אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר
בקוראן הקדוש:

"הוי המאמינים, היו יראים את אללה והניחו
לכל אשר נותר לכם מן הריבית, אם
מאמינים הנכם." (סורת הפרה: 279).